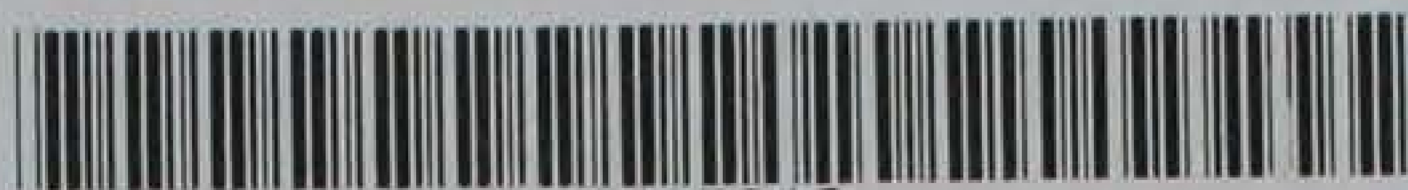
MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

Strict secret

ASPECTE DIN ACTIVITATEA OSTILA DESFĂȘURATĂ DE ELEMENTE AUTOHTONE INCITATE DE EMISARI AI UNOR CENTRE ȘI ORGANIZAȚII RELIGIOASE REACȚIONARE DIN STRĂINĂTATE.

MĂSURI ÎNTREPRINSE DE ORGANELE DE SECURITATE PENTRU PREVENIREA ȘI CONTRACARAREA ACȚIUNILOR DUȘMĂNOASE DESFĂȘURATE SUB ACOPERIREA RELIGIEI

Nr. 525

D 8712/V1 part 12

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC
— 1983 —

M I N I S T E R U L D E I N T E R N E
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

Strict secret

ASPECTE DIN ACTIVITATEA OSTILĂ DESFĂȘURATĂ DE ELEMENTE AUTOHTONE INCITATE DE EMISARI AI UNOR CENTRE ȘI ORGANIZAȚII RELIGIOASE REACȚIONARE DIN STRĂINĂTATE. MĂSURI ÎNTREPRINSE DE ORGANELE DE SECURITATE PENTRU PREVENIREA ȘI CONTRACARAREA ACȚIUNILOR DUȘMĂNOASE DESFĂȘURATE SUB ACOPERIREA RELIGIEI

Nr. 525

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC
— 1 9 8 3 —

Autori :
— maior ZAPODEAN AUREL
— căpitan BORDEIANU NICOLAE

Capitolul I

Forme ale activității desfășurate împotriva țării noastre de organizații religioase reacționare din străinătate și emisari ai lor. Neajunsuri ale muncii de cunoaștere, prevenire și contracarare în acest domeniu și unele sarcini prioritare ale organelor de securitate pentru viitor

Promovînd o politică de respectare a libertății de conștiință, a tuturor celorlalte drepturi și libertăți, statul nostru garantează prin Constituție și alte acte normative practicarea de către cetățeni a credinței, fără nici o îngrădire sau discriminare.

În cadrul Consfătuirii de lucru de la Comitetul Central al Partidului Comunist Român, din 5—7 septembrie 1979, tovarășul Nicolae Ceaușescu, referindu-se la problemele religiei, arăta următoarele :

„...*Asistăm, pe plan internațional, la încercarea de a transforma unele culte și unele elemente ale cultelor intr-un instrument al politicii de amestec în treburile interne ale diferitelor țări, împotriva forțelor care acționează pentru dezvoltarea progresistă a lumii... Noi considerăm că religia nu trebuie și nu se poate amesteca în politică ; orice încercare de a face acest lucru trebuie combătută pentru că, vrind-nevrînd, în felul acesta ea ajunge un instrument în mîna reacțiunii...*"

Este cunoscut faptul că, în prezent, pe arena mondială, asistăm la ascuțirea contradicțiilor dintre diferite state și grupări de state, ca urmare a schimbărilor produse în raportul de forțe internaționale.

În condițiile amplificării crizei mondiale, ideologiile religioase și îndeosebi acțiunile privind promovarea lor au devenit aliați de nădejde ai subversiunii, ai forțelor anticomuniste și ai tendințelor de destabilizare a ordinii sociale. Ca urmare, fanatismul religios a stat la baza revoluției islamice din Iran ; stimularea unor diferende de ordin ideologic religios a contribuit la menținerea de mai mult timp a gravei stări de tensiune și război din Liban.

Pe fondul acestui curs al evenimentelor internaţionale, s-au creat şi reactivizat în Occident o serie de centre şi organizaţii reacţionare, printre care şi religioase, cu scopul de a submina ideologia şi climatul politic din ţările socialiste, inclusiv din ţara noastră. Unele dintre aceste organizaţii, finanţate şi coordonate de diferite servicii de spionaj străine şi cu complicitatea a tot felul de elemente cu trecut dubios, acţionează pentru realizarea unor scopuri cu caracter vădit ostil, cum sînt :

— intensificarea propagandei anticomuniste ;

— instigarea unor elemente la revendicări cu privire la aşa-zisa respectare a libertăţilor de conştiinţă, în vederea dezorientării şi dezinformării opiniei publice internaţionale, a acreditării ideii existenţei îngrădirilor religioase şi a necesităţii sprijinirii manifestărilor de opoziţie faţă de autoritatea de stat ;

— culegerea de informaţii tendenţioase cu privire la politica statului faţă de culte, starea de spirit în rîndul credincioşilor, precum şi a unor date din acest domeniu, nedestinate publicităţii ;

— crearea de disidenţe în rîndul cultelor şi sectelor şi exercitarea unor acţiuni menite să favorizeze creşterea numărului credincioşilor, îndeosebi pe linia religiilor neoprotestante ;

— solidarizarea cu elemente nemulţumite sau recalcitrante din alte medii, pentru a se crea situaţii de natură a compromite prestigiul ţării noastre ;

— sustragerea credincioşilor de la activităţile economice, politice, social-culturale ori de altă natură ;

— determinarea unor cercuri sau personalităţi politice din străinătate să întreprindă acţiuni de solidarizare cu elementele anarhice şi protestatare din ţară ;

— difuzarea şi întreţinerea unor zvonuri defetiste, urmărindu-se deteriorarea stării de spirit, dezorientarea oamenilor în ideea convertirii lor la dogmele religioase ;

— compromiterea conducerilor cultelor care acţionează pentru respectarea cadrului legal al desfăşurării activităţilor religioase ;

— acordarea de ajutoare materiale anumitor elemente cultice şi sectante din ţară, pentru a le menţine sub control şi a putea fi oricînd dirijate în organizarea unor acţiuni antisociale, îndeosebi de opoziţie faţă de autorităţile de stat.

Scopul subversiv al activităţii unor organizaţii şi centre religioase din străinătate, în multe situaţii, se reflectă şi în denumirea ce o poartă, ca în următoarele exemple :

— „Evanghelismul subteran internaţional", finanţată şi coordonată de C.I.A., care acţionează pentru răspîndirea propagandei anticomuniste şi scoaterea ilegală din ţară a unor persoane ;

— „Isus pentru lumea comunistă", specializată în propagandă anticomunistă, calomnii şi denigrări ;

— „Acţiunea de ajutorare a bisericii martire", o derivaţie a organizaţiei „Amnesty International", folosită ca instrument de creare a unor disidenţe şi de instigare a credincioşilor la nerespectarea legilor şi nerecunoaşterea statului ;

— „Cruciada creştină anticomunistă", preocupată de culegerea şi difuzarea unor informaţii false despre aşa-zisele persecuţii religioase din ţările socialiste ;

— „Misiunea populară liberă din Krefeld", orientată cu prioritate spre răspîndirea şi întreţinerea psihozei emigraţioniste în rîndul credincioşilor de naţionalitate germană ;

— „Creştinii liberi", interesată să introducă în ţară materiale mistico-ostile şi să instige tineretul cultelor neoprotestante la acţiuni turbulente şi protestatare ;

— „Centrul pentru studierea religiilor şi comunismului din ţările socialiste", specializat în „apărarea de persecuţii" a cultelor baptist şi penticostal ;

— „Societatea internaţională Caritas", agenţie de informaţii a Vaticanului, deghizată în organizaţie filantropică, iniţiată pentru reactivizarea cultului romano-catolic şi refacerea fostului cult greco-catolic în România.

Analiza informaţiilor obţinute despre unii cetăţeni străini şi emisari atestă faptul că, în contextul recrudescenţei activităţii ostile R. S. România, organizaţiile, cercurile şi grupările religioase reacţionare, precum şi oficinele de propagandă anticomunistă din străinătate acţionează mai intens pentru antrenarea unor elemente fanatice, duşmănoase din cadrul cultelor şi sectelor la activităţi care vizează afectarea climatului politic existent în ţară, fiind evidente încercările de a folosi religia drept pretext pentru imixtiune în treburile interne ale statului nostru.

Astfel, de la elaborarea Programului de măsuri al Departamentului securităţii statului în problema culte-secte (luna mai 1981) şi pînă în prezent, au vizitat R. S. România, individual sau în grup, ca turişti, vizitatori la rude, invitaţi ai

conducerilor cultelor, peste 2 000 de cetăţeni străini, îndeosebi din S.U.A., R. F. Germania, Anglia, Franţa, Elveţia, Olanda, Austria şi Israel. Dintre aceştia, circa 130 s-au aflat în atenţia organelor de securitate, fiind cunoscuţi ca emisari ai unor centre şi organizaţii religioase reacţionare, iar 90 au făcut parte din emigraţia română. Se remarcă numărul sporit al emisarilor sosiţi din S.U.A., mai ales pe linia cultului baptist. Unii dintre cetăţenii străini şi emisari, la întoarcerea în ţările în care domiciliază, prezintă rapoarte privind constatările făcute, publică articole în presa locală de specialitate sau întocmesc, pentru a fi difuzate în cadrul emisiunilor posturilor de radio, comentarii tendenţioase despre activitatea religioasă din R. S. România.

Specific însă etapei actuale este faptul că organizaţiile cultice şi cercurile reacţionare din străinătate, invocînd aşa-zisa lipsă de drepturi şi libertăţi religioase, acţionează tot mai diversificat şi mai virulent pentru determinarea în rîndul credincioşilor din ţara noastră a unor manifestări de „opoziţie" care contravin atît cadrului legal de funcţionare a cultelor, cît şi unor interese ce vizează securitatea statului şi menţinerea ordinii publice. În acest context, sînt semnificative următoarele aspecte :

Desfăşurarea unor activităţi clandestine vizînd reorganizarea pe ţară a unor culte şi secte sau înfiinţarea de noi grupări anarhice cu caracter nociv şi ostil.

Vaticanul şi alte centre ale sale din Occident şi-au intensificat activitatea împotriva României, incitînd pe diverse căi credincioşii catolici la acţiuni de natură să lezeze politica statului nostru.

Acţiunea cu caracter instigator, întreprinsă de Papa Ioan Paul al II-lea, la 6 ianuarie 1982, cu prilejul hirotonisirii unor episcopi ai comunităţilor religioase din emigraţie, a fost de natură să-i incite pe unii greco-catolici şi să producă reacţii cu importante semnificaţii operative în rîndul cultelor ortodox şi romano-catolic din ţara noastră.

Răspunzînd scrisorii de protest a patriarhului Bisericii Ortodoxe Române, Papa Ioan Paul al II-lea şi-a reafirmat poziţia de protecţie faţă de fosta biserică greco-catolică, invocînd funcţia ce o deţine pentru „apărarea drepturilor fundamentale ale credincioşilor ei".

De asemenea, în luna aprilie 1982, Papa Ioan Paul al II-lea a organizat în capela sa din Roma o slujbă religioasă la care au fost invitaţi preoţii romano-catolici români aflaţi în acel moment la studii în Italia. După efectuarea ritualului religios, Papa i-a invitat la masă, interesîndu-se îndeaproape de situaţia parohiilor romano-catolice din ţara noastră, relaţiile bisericii cu statul, drepturile de care se bucură preoţii, modul în care Departamentul Cultelor le controlează activitatea etc. În final, Papa Ioan Paul al II-lea a declarat celor prezenţi că va cere arhiepiscopului Luigi Poggi să obţină şi să-i transmită informaţii despre activitatea cultului catolic, provenite de la surse din ţară şi nu din rîndul emigraţiei române din străinătate, afirmînd : „în viitor, personal mă voi ocupa de biserica din România şi de reglementarea relaţiilor ei cu statul".

Spre deosebire de opinia majorităţii ierarhilor şi credincioşilor care condamnă atitudinea de imixtiune a Vaticanului în treburile interne ale cultului ortodox din ţara noastră, unele elemente cu concepţii duşmănoase din cadrul „rezistenţei greco-catolice" şi aparţinînd cultului romano-catolic apreciază discursul Papei ca „un moment de relansare a luptei pentru legalizarea fostei biserici greco-catolice şi un angajament public al Vaticanului de a sprijini prin orice mijloace reînfiinţarea acestui cult".

Ca urmare, unii foşti episcopi şi clerici greco-catolici sînt preocupaţi în prezent de redactarea unor memorii prin care să solicite reînfiinţarea fostei biserici greco-catolice, revitalizarea clerului greco-catolic cu cadre tinere, trimiterea unor scrisori de protest patriarhului Bisericii Ortodoxe Române şi organizarea altor acţiuni vizînd readucerea în actualitate a problemei legalizării cultului respectiv.

Tot pe această linie se înscriu şi acţiunile întreprinse de Vatican cu prilejul vizitelor sistematice în România — ultima dată în septembrie 1982 — ale unor emisari ce deţin funcţii de conducere, ca Luigi Poggi şi John Bukovsky.

Informaţiile obţinute despre iehovişti scot în evidenţă că emisarii Centralei mondiale iehoviste au iniţiat măsuri de reorganizare a sectei, a conducerii activităţii clandestine pe ţară.

Studierea documentelor descoperite şi anchetele informative efectuate întregesc, de asemenea, informaţiile existente în legătură cu :

— preocupările centralei şi ale filialei iehoviste din Viena de a trimite instrucţiuni de activitate referitoare la modul

de organizare a activității supraveghetorilor de district și circuit, indicîndu-le atribuțiile lor și alte probleme de ordin juridic și financiar ;

— intențiile centralei de a se interveni pe lîngă guvernul român, în vederea legalizării ori tolerării sectei, motivate prin faptul că membrii săi s-ar situa pe o poziție neutră, care nu reprezintă un pericol pentru orînduirea socialistă.

Conferința generală adventist-reformistă din S.U.A. acționează, inclusiv prin mijlocirea unor emisari din Ungaria, pentru unificarea tuturor grupărilor sub o conducere unică.

Se remarcă încercări tot mai frecvente de înființare a unor noi secte sau grupări anarhice cu caracter nociv și ostil, ca „Roua dimineții" la adventiști-reformiști, „Moisiștii", „Tineretul liber creștin din România", „Solia pentru timpul prezent" la neoprotestanți, „Charismaticii", „Meditația transcendentală" și altele.

Amploarea acțiunilor organizațiilor religioase reacționare din străinătate de introducere pe căi clandestine a unor cantități însemnate de materiale mistico-religioase și cu caracter ostil.

O activitate mai intensă pe această linie desfășoară organizațiile religioase „Creștinii liberi" și „Societatea internațională pentru traducerea și răspîndirea bibliei în toate țările lumii" din R. F. Germania, care au trimis în țara noastră pe emisarii Frank Horst Cristian, Reinhardt Klaus, Neuser Wolfgang-Gerhard, Tendies Günter și Ladek Karl, cu misiunea de a organiza canale secrete de introducere a unor cantități însemnate de materiale mistico-religioase și cu caracter ostil. Cei în cauză au racolat la această activitate mai multe persoane din cultul „Creștini după evanghelie", de pe raza județelor Alba, Brașov, Bacău, Mureș, Mehedinți, Prahova, Ialomița, Vrancea, printre care : „Vily", „Silviu" și „George", reușind să introducă în țară peste 100 000 materiale cu conținut mistic și ostil.

Potrivit datelor deținute și în baza cazurilor depistate a rezultat că în acțiunile de introducere clandestină în România a materialelor cu conținut mistico-religios sînt angrenați frecvent cetățeni olandezi.

Una din explicațiile acestei stări de lucruri rezidă în aceea că organizația „Misiunea biblică est-europeană" (Rosendaal), care, așa cum rezultă din unele date, numai în anul 1981, ar fi introdus în cinci țări socialiste, inclusiv România, peste 22 000 biblii și alte materiale cu conținut ostil, își are sediul în Olanda. Această organizație, dirijată de C.I.A., are filiale în R. F. Germania, Anglia, Elveția, Austria și Norvegia.

În activitatea sa clandestină, este coordonată și sprijinită de organizația religioasă reacționară „Biserica evanghelică clandestină", care are o filială și un atelier auto la Viena, unde sînt pregătite autovehiculele (autoturisme, microbuze, rulote, autotrenuri) cu ascunzători special amenajate, folosite pentru introducerea ilegală de material religios în țările socialiste și scoaterea clandestină de persoane din aceste țări, așa-zis persecutate pentru credință.

Din activitatea de documentare a cazurilor „Canalul-80" și „Canalul-81", a rezultat că organizația „Misiunea biblică est-europeană" din Olanda încredințează materialele, spre a fi introduse clandestin în România, unor turiști și vizitatori la rude, în schimbul anumitor sume de bani. Aceștia au obligația de a nu dezvălui autorităților din România, în situația că sînt descoperiți, numele destinatarilor. Materialele sînt predate, de regulă, ziua — în localitățile mici, iar noaptea — în orașe, pe străzi lăturalnice sau șosele de centură.

Numărul misiunilor încredințate unei persoane este mic, existența mai multor vize pe pașaport putînd crea suspiciuni autorităților vamale. Un mijloc auto dotat cu ascunzători special amenajate, după cîteva „misiuni", este revopsit cu altă culoare și i se schimbă numărul de înmatriculare.

Pentru un transport clandestin sînt folosiți doi turiști, de regulă soț și soție, plătiți cu suma de circa 2 000 mărci vest-germane și decontarea cheltuielilor aferente călătoriei. Aceștia sînt instruiți să respecte cu strictețe anumite instrucțiuni, și anume : nu se cazează în hoteluri, campinguri sau popasuri turistice și dorm în microbuze ori rulote, staționind noaptea în afara localităților, spre a se sustrage atenției autorităților ; la intrarea în țară declară în mod eronat traseele și localitățile unde se deplasează ; de regulă, sejurul lor este de scurtă durată (1—3 zile), iar intrarea-ieșirea, în și din țară, se fac prin P.C.T.F.-uri diferite, cele mai des uzitate fiind Stamora-Moravița, Borș, Nădlac, Porțile de Fier și Giurgiu.

Organizația „Misiunea biblică est-europeană" este preocupată de introducerea clandestină de material cu conținut

mistico-ostil în R. S. România, de unde o parte este tranzitat în țările socialiste vecine, datorită faptului că în U.R.S.S., R. S. Cehoslovacă și R. P. Ungară organele vamale confiscă, odată cu materialele descoperite, și mijlocul auto folosit în acest scop.

Totodată, organizația sus-menționată acordă atenție sporită membrilor echipajelor navelor maritime românești care acostează în porturile olandeze și șoferilor de la I.T.I.A., asupra cărora acționează diferiți misionari, unii fiind de origine română, oferindu-le materiale de propagandă mistico-ostilă și casete cu benzi magnetice, pentru a le preda la diferite persoane din țară.

În contextul celor de mai sus, sînt semnificative următoarele cazuri :

— în ziua de 16 august 1982, la intrarea în țară a doi turiști olandezi, Witte Theodorus Wilhelmus și Korevar Neelye, organele din punctul de frontieră Stamora-Moravița, județul Timiș, au descoperit, ascunse în pereții dubli ai microbuzului cu care aceștia călătoreau, 8 941 cărți și broșuri cu caracter mistico-religios, scrise în limba română și maghiară, precum și 538 casete magnetice, pe care erau imprimate cîntece cu astfel de conținut. Cei în cauză au declarat că trebuiau să transporte tipăriturile la Sibiu, unde urmau să fie preluate de o persoană pe care nu o cunoșteau ;

— la data de 19 august 1982, tot la punctul de frontieră Stamora-Moravița, s-au prezentat, pentru a intra în R. S. România, doi turiști olandezi, cu un autoturism cu rulotă. La controlul de frontieră, într-un locaș amenajat în podeaua rulotei, au fost descoperite 182 biblii, scrise în limba română. Ei au declarat că bibliile respective au fost ascunse în rulotă de către o rudă a lor din Olanda, membră a unei secte religioase, iar pentru transport au primit suma de 2 000 mărci vest-germane.

În multe cazuri, cu astfel de intenții au fost descoperiți și străini din R. F. Germania, Elveția, Norvegia, Franța și S.U.A.

De asemenea, se dețin date din care rezultă că Centrala mondială iehovistă din S.U.A. — prin diferiți emisari — a introdus în țara noastră aparatură și mijloace moderne de multiplicat literatură de propagandă și instrucțiuni de activitate. Astfel, la data de 30 noiembrie 1981, Inspectoratul județean Alba a prins în flagrant un număr de 5 iehoviști, în timp ce transportau circa 1 000 materiale iehoviste redactate în limbile

română și maghiară. Fiind cercetați, s-au obținut date referitoare la existența unor „tipografii" clandestine pentru depistarea cărora se acționează împreună cu securitățile județene.

Organizarea unor acțiuni de revendicare a așa-ziselor drepturi și libertăți religioase.

Unele posturi de radio din Occident, cum sînt „Monte Carlo", „Vocea speranței", „Vaticanul", „Vocea Americii", „Deutsche Welle" și în mod deosebit „Europa liberă", preiau în emisiunile lor date și aspecte cu privire la pretinsa lipsă de drepturi și libertăți religioase din țara noastră, instigînd în mod curent la emigrare, precum și la acțiuni protestatare și cu caracter ostil.

Serviciul de spionaj american, prin intermediul unor organizații religioase folosite ca acoperire și al diplomaților — cadre ale C.I.A. — de la Ambasada S.U.A. din București, manifestă interes pentru cunoașterea situației elementelor credincioase din cadrul cultelor și sectelor, cu scopul de a le sprijini și incita la acțiuni protestatare, ostile statului român.

Ca urmare a acțiunilor de instigare desfășurate de diverse cercuri și organizații religioase reacționare din străinătate, are loc o activizare a elementelor fanatice din majoritatea cultelor și sectelor.

Mutații mai importante se constată îndeosebi în rîndul cultelor neoprotestante și chiar în cadrul cultului ortodox, caracterizate de prezența unor elemente tinere care s-au antrenat la acțiuni așa-zis protestatare, invocînd pretinsa lipsă de drepturi și libertăți religioase. Dintre acestea sînt semnificative cazurile :

— baptiștilor „Teodoru" din Cluj-Napoca, „Traian" din Timișoara, „Morariu" din Arad ;

— preoților ortodocși „Negoiu" din județul Caraș-Severin, „Cîntărețul" și „Cernătescu" din județul Timiș ;

— grupurilor de penticostali disidenți din Suceava, Sibiu, Sighișoara, Cluj-Napoca și altele.

Promovarea unor acțiuni naționalist-iredentiste în cadrul activității cultului romano-catolic.

Informațiile obținute atestă faptul că focarul principal de la care emană și se instigă la astfel de acțiuni îl constituie vîrfurile romano-catolice din Transilvania.

Atît concepţiile ostile ale unora dintre clericii respectivi, cît şi influenţele ce se exercită asupra acestora din străinătate determină o susţinută activitate naţionalist-iredentistă ce se manifestă, în principal, în educaţia cu caracter şovin, a teologilor de la Institutul romano-catolic din Alba Iulia, denigrarea adevărului istoric, difuzarea de calomnii în exterior şi exercitarea de influenţe negative asupra unor intelectuali de naţionalitate maghiară.

Sînt semnificative şi acţiunile iniţiate de organizaţia romano-catolică „Charismaticii", care activează în unele state occidentale, de a crea în ţara noastră grupări clandestine, denumite „Mica familie", urmărind instigarea unor tineri de naţionalitate maghiară la activităţi naţionalist-iredentiste.

Acordarea de ajutoare materiale anumitor elemente cultice şi sectante din ţară, în vederea menţinerii lor sub influenţă şi a determinării de a se deda la acţiuni potrivnice intereselor statului.

În vederea intensificării activităţii mistico-religioase, a menţinerii sub influenţă a clerului şi credincioşilor romano şi greco-catolici din ţara noastră, Vaticanul a trimis, în perioada 1981 — septembrie 1982, prin organizaţiile sale „Caritas" şi „Palatinus", peste 2 000 000 de dolari plus alte dotări, ca: autoturisme, aparatură tehnică etc., destinate „ajutorării" a peste 2 000 de persoane care activează în rîndul acestor culte.

Din datele ce le deţinem, rezultă că Sfatcu Genoveva din Iaşi, membră fanatică a cultului baptist, cunoscută cu acţiuni protestatare şi de natură ostilă, emigrată legal în anul 1980 în S.U.A., a determinat pe cetăţenii americani Troyer David şi Troyer Erma — mari acţionari la mai multe firme din S.U.A. — să înfiinţeze o organizaţie filantropică intitulată „Ajutorul creştin pentru România" (Cristian Aid For Romania) sau „Amicii bisericii", cu sediul în Ohio — S.U.A. Această organizaţie şi-a propus să acţioneze pentru acordarea de ajutoare materiale şi spirituale credincioşilor „persecutaţi" din România, indiferent de confesiunea lor religioasă. Începînd din luna iulie 1981, organizaţia sus-menţionată a iniţiat o campanie de aşa-zisă ajutorare a unor credincioşi baptişti şi penticostali din ţara noastră, prin trimiterea directă, pe adresa celor în cauză, a unor pachete cu îmbrăcăminte şi alimente.

De asemenea, organizaţia „Amicii bisericii", în ultima perioadă de timp, prin intermediul firmei „Abaco Travel Inc" din S.U.A., care are un contract cu firma românească „Comturist", trimite valută, între 50 şi 100 dolari de persoană, pe baza căreia sînt făcute colete cu produse româneşti (conserve de carne, orez, făină, salam de Sibiu, cafea etc.), ce sînt apoi expediate destinatarilor. Pînă în prezent, au fost expediate astfel de colete la circa 800 de persoane de pe raza judeţelor Iaşi, Suceava, Botoşani, Galaţi, Brăila, Sibiu şi Timiş.

Încercarea de influenţare negativă a unor cercuri şi medii din străinătate, prin acreditarea ideii „lipsei de drepturi şi libertăţi religioase" în R. S. România şi încurajarea emigrării din ţară.

Organizaţia „Amnesty International" menţine în actualitate aşa-zisele cazuri de încălcare a drepturilor omului, pe care le are în preocupare, intensificîndu-şi acţiunile pentru determinarea autorităţilor române să pună în libertate pe preotul legionar Calciu Gheorghe-Dumitreasa şi alte elemente fanatice, ce au săvîrşit diverse infracţiuni şi au fost condamnate.

În perioada mai 1981 — septembrie 1982, au venit în R. S. România un număr de 16 emisari ai organizaţiei sus-menţionate, cu scopul de a culege date despre situaţia prezentă a unor persoane din rîndul cultelor şi sectelor, cunoscute cu preocupări protestatare şi de natură ostilă, astfel:

— Hodoroabă Ieremia, conducătorul comunităţii baptiste române din Paris — Franţa şi crainic la postul de radio „Monte Carlo", a vizitat de mai multe ori ţara noastră, cu sarcini din partea organizaţiei „Amnesty International" de a trata cu autorităţile competente posibilitatea eliberării din detenţie a celor 5 creştini după evanghelie, condamnaţi de judecătoria Rădăuţi, judeţul Suceava, pentru trafic de valută şi difuzarea de materiale mistico-religioase;

— Bauer Dietmar şi Bauer Susane-Andreea, emisari din R. F. Germania, cu prilejul vizitei în ţara noastră s-au interesat de situaţia fostului preot legionar Calciu Gheorghe-Dumitreasa.

Au sporit, de asemenea, preocupările organizaţiilor reacţionare din străinătate de a folosi tot mai intens elemente din cadrul emigraţiei române, în acţiunile ostile ţării noastre.

La acţiunile ostile ale organizaţiilor sus-menţionate s-au raliat o serie de elemente neoprotestante originare din ţara

noastră, cum sînt baptiștii Nicolescu Pavel, Popescu Aurel, Căpușan Radu, Ton Iosif — stabiliți în S.U.A.

Reprezentanții centrelor menționate contactează diferite personalități politice și organisme internaționale, cărora le înfățișează în mod deformat situația cultelor și sectelor din țara noastră, intervin pentru eliberarea din detenție a unor așa-ziși „condamnați pentru convingeri religioase“, numele acestora fiind difuzate în diverse publicații și emisiuni de radio.

Se expediază, de asemenea, din străinătate în R. S. România, scrisori de „solidarizare“ cu cei în cauză, încercîndu-se să se facă din ei „martiri ai credinței“. Totodată, în scrisorile adresate unor elemente cultice și sectante, sînt prezentate în mod tendențios libertățile religioase din R. S. România, îndemnîndu-i pe destinatari să opteze pentru plecarea definitivă din țară. În acest scop, le sînt acordate diferite garanții și ajutoare materiale.

Ca urmare a propagandei ostile și a incitării din străinătate, inclusiv prin emisarii care vin în România, a crescut numărul persoanelor preocupate să plece definitiv din țară, ponderea deținînd-o elementele fanatice și aventuriere, în special din rîndul cultelor neoprotestante și al celor cu domiciliul pe raza județelor Cluj, Constanța, Caraș-Severin, Dolj, Gorj, Mehedinți, Maramureș. Pentru obținerea aprobării de emigrare, astfel de elemente recurg la greva foamei, solicită sprijinul ambasadelor, adresează diverse memorii unor organizații și personalități politice din străinătate, ca și posturilor de radio „Europa liberă“, „Vocea Americii“ și „Deutsche Welle“.

Organizarea unei susținute activități de indoctrinare religioasă și racolare de noi adepți.

Întrucît cultele și sectele au ca obiectiv actual asigurarea continuității lor, se constată o preocupare susținută a acestora pentru atragerea tineretului (copii, elevi, studenți, muncitori), dar și a altor categorii de cetățeni, folosind diferite metode (acordarea unor ajutoare, organizarea de excursii și acțiuni cu caracter recreativ etc.).

Datele și informațiile obținute demonstrează că, în special în centrele universitare București și Cluj-Napoca, numeroși studenți și elevi participă la adunările săptămînale ale unor culte și secte, desfășurînd la rîndul lor acțiuni de prozelitism în mediile în care trăiesc sau învață. Chiar cadre cu pregătire superioară (medici, ingineri, profesori) participă la asemenea

acțiuni, unii dintre ei renunțînd la practicarea profesiunii lor pentru a desfășura exclusiv activitate cultică și sectantă.

Tot în scopul cîștigării de aderenți, sectele exercită influențe asupra credincioșilor ortodocși pentru a-i determina să părăsească biserica. În acest sens exploatează unele nemulțumiri, inițiind acțiuni de compromitere a unor preoți și cadre de conducere ale cultului amintit.

Concomitent cu acțiunile de stimulare a unor asemenea aspecte ale fenomenului cultico-sectant în țara noastră, din exterior se manifestă — în paralel — și o sporire a preocupărilor oficiale față de ceea ce se petrece în acest domeniu în România. Astfel, a crescut interesul unor cercuri, organizații și elemente cunoscute cu activitate în cadrul centrelor cultice internaționale față de țara noastră. Acest fapt a fost ilustrat de organizarea în România a mai multor întîlniri cu caracter internațional ale diferitelor culte.

De asemenea, tot mai frecvent, conducători ori simpli membri ai cultelor și sectelor sînt invitați în străinătate pentru a participa la diferite congrese, conferințe, seminarii sau în alte scopuri.

În același timp, vizitează România tot felul de emisari, cu scopul de a contacta pe diferiți credincioși, de a organiza „săptămîni de evanghelizare“ în diverse zone ale țării, fapt ce-i determină pe unii dintre aceștia să declare că „în România se observă un fenomen de trezire în masă“.

O altă cale a racolării de adepți este răspîndirea de știri și zvonuri defetiste privind viitorul omenirii, urmărind crearea de nesiguranță și panică în diferite medii și locuri. În acest sens, interpretînd tendențios o serie de evenimente politice internaționale sau criza economică mondială, unele elemente sectante fanatice propovăduiesc apropierea „sfîrșitului lumii“, îndemnînd la „pocăință“ și „absenteism social“.

★

Organele de securitate, în conformitate cu sarcinile prevăzute în Programul de măsuri al Departamentului securității statului în problema culte-secte, au acționat pentru prevenirea și neutralizarea preocupărilor ostile a circa 200 de cetățeni străini și emisari prin : anchetarea și avertizarea lor, declararea de persoane indezirabile pentru R. S. România, întreruperea dreptului de ședere în țară, influențare pozitivă, descurajare și dezinformare.

Totodată, au fost demascate unele acțiuni ce au pus indubitabil în evidență că din exterior se încearcă folosirea problemelor religioase drept instrument de imixtiune în treburile interne ale statului român.

În același context, prin îmbunătățirea conlucrării cu Direcția pentru pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei, s-a organizat un control mai riguros asupra străinilor suspecți, fiind sporită eficiența măsurilor de prevenire a introducerii în țară a unor materiale de propagandă religioasă.

Ar fi de evidențiat multe moduri de acțiune pozitivă asupra emisarilor și legăturilor acestora din țară, atît la nivelul Direcției I, cît și al unor securități județene, care, sesizînd recrudescența fenomenului religios și tendința acestuia, au intensificat măsurile de supraveghere și urmărire informativă a persoanelor pretabile la acțiuni dușmănoase sub acoperire religioasă, precum și în locurile și mediile unde se pot produce asemenea fapte.

Față însă de amploarea și virulența acțiunilor ostile desfășurate de emisarii cercurilor și organizațiilor religioase reacționare din străinătate, activitatea de cunoaștere, prevenire și anihilare a acestora nu se ridică în întregime la nivelul cerințelor și sarcinilor etapei actuale.

De altfel, fenomenele negative sus-amintite din situația operativă apar și ca urmare a neajunsurilor în crearea și folosirea rețelei informative, a nerealizării în întregime a sarcinilor din Programul de măsuri.

Organele de securitate s-au limitat mai mult la recrutarea unor deservenți ai cultelor, neglijînd mediile credincioșilor asupra cărora, în ultimul timp, au acționat intens emisarii organizațiilor religioase reacționare din străinătate.

Nu au fost identificate la timp elementele anarhice și fanatice, îndeosebi din rîndul cultelor neoprotestante, cu intenții de a crea disidențe și de a instiga membrii acestora la acțiuni protestatare. Nici în prezent nu se cunosc din timp persoanele care recurg la asemenea acțiuni și, ceea ce este mai dăunător, nu se acționează operativ pentru neutralizarea lor. Astfel, de cele mai multe ori, situațiile de acest gen ajung să ia amploare și să fie puse de propaganda dușmănoasă în atenția opiniei publice internaționale, ceea ce este de natură să afecteze prestigiul politic al țării noastre.

Tot datorită insuficiențelor din munca informativă, au avut loc evenimente care au surprins atît Direcția I, cît și securitățile județene Cluj, Timiș, Suceava, Caraș-Severin, Bistrița-Năsăud, Alba, Maramureș, Hunedoara, Securitatea municipiului București și altele. Avem în vedere acțiunile unor emisari veniți pe linia sectelor ilegale „Adventiști-reformiști", „Martorii lui Jehova" și ale elementelor anarhice din cultele ortodox și neoprotestante.

De asemenea, nu se cunosc în mod corespunzător starea de spirit în cadrul cultului mozaic, precum și faptul că în prezent există preocupări pentru scrierea unei istorii a evreilor din România, în care ar fi strecurate și idei contrare intereselor statului nostru.

Insuficiența posibilităților de cunoaștere este oglindită și de menținerea la nivel ridicat a numărului elementelor dușmănoase din rîndul cultelor și sectelor care reușesc tot mai frecvent să trimită în străinătate memorii, scrisori și apeluri la posturile de radio occidentale și unor organisme internaționale, denigrînd realitățile din țară cu privire la respectarea libertăților religioase.

Nu există o preocupare permanentă pentru stabilirea și întreprinderea unor măsuri cu mai mare eficiență, în vederea depistării și neutralizării canalelor prin care anumite organizații religioase reacționare din străinătate instigă persoane din interior la acțiuni potrivnice statului român. În acest sens, nu au fost exploatate suficient posibilitățile de acțiune și informare oferite de sursele care au efectuat deplasări în străinătate.

Unele măsuri de prevenire și neutralizare întreprinse atît asupra emisarilor, cît și a legăturilor acestora care desfășoară activități ostile sub acoperirea religiei nu au fost suficient de ferme și ofensive. În unele județe continuă să fie folosite măsuri simpliste, ca : avertizarea repetată a unor elemente, influențarea pozitivă sau atenționarea care, de regulă, au efect redus, mai ales asupra elementelor fanatice cu concepții ostile.

S-a acționat prea puțin pentru atragerea colectivelor de oameni ai muncii, a factorilor educaționali și obștești, a opiniei publice în general, la activitatea de prevenire, de convingere a celor cu preocupări ostile de a renunța la ele. Deși s-au dovedit eficiente măsurile de punere în discuția colectivelor de oameni ai muncii a unor cazuri, totuși se manifestă încă rezerve nejustificate din partea ofițerilor în folosirea acestora.

Mai persistă la unii ofițeri, chiar cu funcții de conducere, concepția conform căreia măsurile întreprinse împotriva emisarilor ar putea genera efecte negative în țară ori în străinătate

și, ca urmare, evită să acționeze operativ, limitîndu-se să înregistreze faptele celor în cauză, iar după plecare să prezinte numai propuneri de includere a acestora pe lista persoanelor indezirabile.

De asemenea, în finalizarea unor acțiuni de prevenire și neutralizare, în cooperare cu organele de miliție, nu s-au întreprins în toate cazurile măsuri combinative, care să înlăture posibilitatea organizațiilor reacționare din străinătate de a exploata acțiunile respective în propaganda desfășurată împotriva țării noastre.

Nu se realizează în toate cazurile o cooperare pe măsura nevoilor muncii între inspectoratele județene, pentru cunoașterea și neutralizarea acțiunilor dușmănoase ale emisarilor, diplomaților și ale altor cetățeni străini, care contactează elemente din cadrul cultelor și sectelor.

Conform Programului de măsuri al Departamentului securității statului în problema culte-secte, activitatea organelor de securitate va fi orientată în continuare cu prioritate pentru realizarea următoarelor obiective :

— *Concentrarea efortului principal în direcția dezvoltării măsurilor informativ-operative pentru prevenirea și anihilarea acțiunilor dușmănoase inițiate de centrele cultice și organizațiile reacționare din străinătate pe teritoriul țării noastre.*

În acest scop, vor fi luate în lucru persoanele din rîndul cultelor și sectelor care întrețin legături neoficiale cu organizații religioase reacționare din străinătate, emisari ai acestora, cu reprezentanțele diplomatice acreditate în România sau care au rude și relații în exterior, cunoscute că desfășoară activități potrivnice statului nostru. Se va acționa îndeosebi pentru a se depista, neutraliza și prelua sub control, în scopuri operative, canalele secrete de legătură ale acestora cu străinătatea.

— *Sporirea eficienței măsurilor de supraveghere și urmărire informativă, pe timpul cît se află în țară, a emisarilor organizațiilor religioase reacționare din străinătate, în vederea cunoașterii intențiilor persoanelor vizate.*

Pe baza documentării informativ-operative a activității, trebuie să se întreprindă măsuri de prevenire și neutralizare corespunzătoare prin : tragere la răspundere în conformitate

cu prevederile legilor țării noastre ; cercetare sub acoperirea organelor de pașapoarte ori de miliție, după caz ; avertizare ; întreruperea șederii în R. S. România sau includerea pe lista persoanelor indezirabile. Deosebită atenție se va acorda, din acest punct de vedere, străinilor despre care se dețin date că desfășoară în exterior activități contrare intereselor țării noastre pe teme religioase.

La astfel de acțiuni vor fi antrenate, în mai mare măsură, organele de miliție și factorii de conducere din administrația locală, urmărindu-se descurajarea străinilor în cauză și determinarea lor să se abțină de la activități ostile. În nici o împrejurare nu trebuie să se dea posibilitatea de a se interpreta că sînt sancționate activități religioase.

— *Îmbunătățirea cooperării cu celelalte compartimente de profil, pentru sporirea eficacității acțiunilor de dezinformare și descurajare a centrelor și organizațiilor religioase reacționare și a cadrelor serviciilor de spionaj străine, cunoscute că desfășoară activități ostile împotriva țării noastre.*

În acest sens, se vor intensifica și acțiunile de influențare pozitivă a unor personalități din conducerea centrelor cultice mondiale care vizitează România, în vederea determinării lor să renunțe la acțiuni ostile față de țara noastră și să facă cunoscute în străinătate drepturile și libertățile religioase de care se bucură cetățenii români, indiferent de naționalitate.

— *Intensificarea activității de cunoaștere și depistare a acțiunilor ostile întreprinse de elementele din rîndul cultelor și sectelor care, sub masca religiei, instigă la manifestări ori fapte protestatare, revendicative cu nuanță politică.*

Se va pune accent pe supravegherea și urmărirea elementelor cu rol de conducere sau cu sarcini în acțiunile clandestine desfășurate în cadrul cultelor și sectelor, a disidenților cultelor neoprotestante, urmărindu-se dezmembrarea și contracararea activității dușmănoase pe care o desfășoară.

În același context, se va pune accent pe cunoașterea caracterului organizat al diferitelor forme de acțiuni ostile sub acoperire religioasă, pe prevenirea și neutralizarea lor. Se au în vedere : culegerea și transmiterea de informații ; propaganda denigratoare ; apariția unor cazuri-problemă în ceea ce privește intensificarea prozelitismului religios în afara cadru-

lui legal ; continuarea acțiunilor religioase nocive în rîndul tineretului și existența unor semnalări referitoare la unele „misiuni" de convertire a tinerilor la diferite culte și secte ; organizarea de adunări clandestine ; emisarii și misionarii din străinătate, precum și tot felul de elemente fanatice, care circulă prin țară nestingherite, pentru racolare de adepți, dar cărora trebuie să li se stopeze activitatea.

Capitolul II

Gruparea religioasă „Martorii lui Jehova". Sarcini ce revin organelor de securitate pentru contracararea acțiunilor acestei grupări

Ca urmare a fanatismului credincioșilor, a dogmelor cu caracter antisocial și ostil pe care le propagă și a experienței dobîndite în activitatea clandestină, „Martorii lui Jehova" constituie una din grupările religioase cu cel mai ridicat grad de periculozitate pentru societate.

Redăm succint unele dogme și principii organizatorice ale grupării, precum și situația ei juridică în țara noastră.

Principalele dogme :

— respingerea oricărei forme de organizare statală, social-politică, culturală și artistică, a organismelor internaționale de orice fel, inclusiv a Organizației Națiunilor Unite, și absolutizarea ideii de distrugere a tuturor guvernelor și statelor lumii, în special a celor comuniste, prin așa-zisul război al „Armaghedonului", în urma căruia s-ar instaura împărăția teocratică de 1 000 de ani ;

— respingerea și condamnarea, în același timp, a politicii de independență și suveranitate a popoarelor lumii ;

— propagarea, în mod foarte abil, a ideilor potrivnice socialismului și comunismului ;

— incitarea membrilor grupării la nerespectarea legilor țării, refuzul îndeplinirii serviciului militar, neparticiparea la viața social-politică a societății, nerespectarea stemei, drapelului și imnului statului, refuzul de a dona și a face transfuzii de sînge, cu tot riscul pe care-l incumbă aceasta pentru viața omului ;

— practicarea unei credințe oarbe, exacerbate și nelimitate în spiritul lui Jehova (Dumnezeu) și al reprezentanței acestuia pe pămînt : Centrala mondială iehovistă din Brooklyn (Statele Unite ale Americii).

Principiile organizatorice de bază :

— desfăşurarea întregii activităţi mistico-religioase în strictă clandestinitate (în ţările în care gruparea este interzisă), prin reguli, mijloace şi metode caracteristice acţiunilor subversive ;

— acceptarea supunerii necondiţionate, pe scară ierarhică, inclusiv faţă de Centrala mondială iehovistă din S.U.A., pe baza unei discipline severe, impuse chiar prin violenţă ;

— organizarea grupării pe filiale, regiuni, zone, circuite şi grupe, fiecare unitate dintre acestea avînd cîte un conducător numit supraveghetor (serv) ;

— obţinerea fondurilor băneşti necesare desfăşurării activităţii (multiplicare de materiale propagandistice, aprovizionare cu tuş, cerneluri, hîrtie, cheltuieli pentru deplasări, autoturisme, imobile etc.) din donaţiile benevole lunare ale membrilor sectei, în cadrul acţiunii denumite „Buna speranţă".

Întreg ansamblul de idei şi rigoarea preceptelor grupării, caracterizată prin exacerbarea religiozităţii şi îndeplinirea necondiţionată a instrucţiunilor emanate de la conducătorii iehovişti din ţară şi străinătate, duc la depersonalizarea omului, la desprinderea lui totală de realităţile vieţii sociale, culturale şi artistice.

De asemenea, concepţia teocratică iehovistă nu este numai o manifestare a misticismului vulgar şi reacţionar contemporan, ci constituie mai degrabă o teorie social-politică retrogradă, demobilizatoare şi idealistă, iar, în măsura în care este propagată în ţara noastră şi preceptele ei sînt puse în practică, o astfel de activitate este evident dăunătoare şi periculoasă, afectînd interesele statului nostru.

În România, iehovismul a pătruns după primul război mondial şi s-a răspîndit mai ales în Transilvania şi nordul Moldovei, unde cunoaşte o recrudescenţă în ultima vreme.

Situaţia juridică :

În România, gruparea „Martorii lui Jehova" nu a fost recunoscută niciodată drept asociaţie cu caracter religios, Legea cultelor din anul 1928 interzicînd orice grupare sau propagandă religioasă care ar fi adus atingere legilor de organizare a statului ori instituţiilor sale.

Dar, printr-o hotărîre judecătorească din anul 1933, s-a recunoscut grupării personalitatea juridică, întrucît, în proiectul său de statut, s-a prevăzut că obiectivele şi scopul asociaţiei sînt „de a tipări şi pune în vînzare scrieri cu conţinut cultural". Totuşi, în 1938, Ministerul Cultelor şi Artelor a interzis în mod expres gruparea iehovistă „sub orice altă denumire religioasă, civilă sau comercială s-ar prezenta".

După 23 August 1944, conducerea iehovistă a solicitat din nou recunoaşterea, pretinzînd că scopul grupării ar fi „apărarea şi dezvoltarea intereselor morale şi sociale ale membrilor săi şi în special desăvîrşirea culturii acestora prin conferinţe, şezători, simpozioane". Ca urmare, la 11 iunie 1945, printr-o hotărîre a Tribunalului Ilfov, s-a acordat grupării statut de personalitate juridică. Această hotărîre nu a reprezentat însă o recunoaştere juridică a grupării iehoviste ca organizaţie religioasă, ci a avut în vedere numai caracterul său cultural.

Decretul nr. 178 din anul 1948 privind regimul general al cultelor religioase, care este în vigoare, interzice orice activitate de cult contrară Constituţiei, securităţii sau ordinii publice, cultele putînd funcţiona numai în temeiul unei recunoaşteri oficiale. Această reglementare a situat astfel în afara legii gruparea religioasă „Martorii lui Jehova". Mai mult, în anul 1948, prin Decizia nr. 86310 din 8 august, Ministerul Justiţiei a dispus să se dizolve „Martorii lui Jehova" şi ca persoană juridică.

★

Cu toate că gruparea a fost dizolvată din punct de vedere juridic, totuşi ea a continuat să-şi desfăşoare activitatea în mod secret, fapt pentru care, în perioada 1950—1975, principalii săi conducători au fost arestaţi, judecaţi şi condamnaţi. Ceilalţi iehovişti, care au rămas în libertate, au pus bazele unei activităţi clandestine, sens în care au stabilit nume conspirative, parole şi semne de recunoaştere, au multiplicat şi difuzat ilegal literatură ostilă, nocivă şi antisocială, realizînd totodată legături secrete cu Centrala mondială iehovistă din S.U.A. şi filialele acesteia din Europa.

Măsurile întreprinse, pe etape, în perioada 1981—1982, de către organele de securitate din judeţele Alba, Bihor, Bacău, Buzău, Braşov, Ialomiţa, Cluj, Hunedoara, Maramureş, Mureş, Satu-Mare, Sibiu, Sălaj, Timiş, municipiul Bucureşti şi altele cu pondere iehovistă, au condus la obţinerea unor rezultate, după cum urmează :

— au fost identificate persoanele care deţin rol de conducere în cadrul grupării şi structura organizatorică pe ţară, inclusiv din municipiul Bucureşti ;

— au fost depistate locurile de multiplicat şi identificaţi iehoviştii cu asemenea preocupări, precum şi cu difuzarea materialelor de propagandă mistică şi ostilă ;

— de la 25 iehovişti cu rol de conducere, s-au ridicat circa 30 000 exemplare ale revistei „Turnul de veghere", al cărei conţinut instigă credincioşii la nesupunere faţă de legile statului şi la neparticipare la activităţile social-politice şi culturale ;

— s-au descoperit două aparate moderne de multiplicat, cu accesoriile şi piesele de schimb necesare, matriţe confecţionate în străinătate, introduse clandestin în ţară, maşini de scris, magnetofoane şi casetofoane, cu peste 500 benzi şi casete magnetice, ca şi însemnate cantităţi de hîrtie de scris.

Atît aparatura de multiplicat, accesoriile, cît şi celelalte materiale (tuş, cerneală, hîrtie, matriţe) sînt păstrate în ascunzători special amenajate, în locuri dintre cele mai diferite, cum ar fi : mobile, pereţi dubli, pivniţe, magazii, podul caselor, îngropate în pămînt, în grădini sau livezi.

De exemplu, aparatul de multiplicat descoperit de Securitatea judeţeană Bihor a fost ascuns în peretele dublu din pivniţă, fiind mascat cu o chiuvetă. Pentru a nu fi surprins de către organele de stat sau de alte persoane necunoscute, iehovistul care lucra în pivniţă la multiplicare era înştiinţat de unul din membrii familiei care supraveghea, prin stingerea luminii din pivniţă. Al doilea aparat de multiplicat a fost descoperit de Securitatea judeţeană Maramureş într-o căpiţă de fîn aflată în grădina iehovistului care folosea aparatul.

De altfel, şi literatura iehovistă se păstrează în condiţii asemănătoare, după ce în prealabil este introdusă în genţi, valize, pungi din material plastic etc.

Difuzarea clandestină a literaturii iehoviste se efectuează pe zone, circuite, districte sau regiuni, folosindu-se autoturismul proprietate personală a iehovistului însărcinat cu o asemenea misiune, mijloacele de transport în comun — autobuze I.T.A. sau C.F.R. — pentru distanţe mari. În aceste cazuri, cel ce se deplasează, de regulă, nu se aşază în apropierea coletului sau a valizei cu care transportă, cu scopul de a nu fi depistat la un eventual control inopinat din partea organelor de miliţie.

Din informaţiile obţinute în anul 1982 rezultă că, pentru transportul literaturii iehoviste, se folosesc tineri şi tinere sau persoane de sex feminin, necunoscute de organele de securitate ca membri ai acestei grupări religioase.

Ca urmare a măsurilor întreprinse, pînă la 30 august 1982, un număr de 16 iehovişti de vîrf au fost judecaţi şi condamnaţi la diferite pedepse, în conformitate cu art. 94 din Legea nr. 3/1970, pentru tipărirea şi difuzarea fără autorizaţie legală de imprimate grafice primite din străinătate ; 46 elemente fanatice au fost avertizate ; 18 au fost discutate în cadrul colectivelor de oameni ai muncii ; în 19 cazuri au fost informate organele de partid, U.T.C. şi alţi factori educaţionali ; 17 iehovişti au fost demascaţi şi compromişi prin organele de presă centrale şi locale, iar 2 au fost recrutaţi.

De asemenea, organele de miliţie continuă cercetările asupra unui număr de 14 iehovişti, la domiciliile cărora s-au descoperit mari cantităţi de materiale şi piese sustrase din avutul obştesc.

Pe baza datelor obţinute în timpul cercetărilor, coroborate cu informaţiile existente la problemă, s-a acţionat în direcţia adîncirii disensiunilor, a creării de derută şi neîncredere reciprocă între membrii sectei şi faţă de conducătorii acesteia, în prezent existînd o stare de confuzie şi de perturbare a activităţii clandestine a ei. Alte informaţii recente reliefează faptul că membrii comitetelor de filială (pe ţară), districte şi de circuite au fost destituiţi şi că anumiţi tineri iehovişti încearcă să se separe de grupările aşa-zise ale „bătrînilor", acuzîndu-i pe aceştia de „conservatorism" în atitudinea şi poziţia lor faţă de stat, inclusiv în ceea ce priveşte satisfacerea serviciului militar.

Studierea documentelor descoperite şi anchetele informative efectuate întregesc, de asemenea, informaţiile existente în legătură cu :

— preocupările Centralei şi ale filialei iehoviste din Viena — Austria de a trimite instrucţiuni referitoare la modul de organizare a activităţii supraveghetorilor de district şi circuit, indicîndu-le atribuţiile lor şi alte probleme de ordin juridic şi financiar ;

— faptul că materialele iehoviste continuă să fie introduse clandestin în ţară, prin emisari trimişi special cu asemenea misiuni, sub diferite acoperiri, ori prin anumiţi turişti sau vizitatori la rude din Austria, R. F. Germania şi R. S. F. Iugo-

slavia, care, deși nu aparțin sectei, totuși fac aceste servicii în schimbul unor avantaje materiale;

— existența unor disensiuni între membrii comitetului de filială și ai celui de district și de „bătrîni", unii apreciind că din această cauză activitatea se desfășoară „greoi" și că va cunoaște „noi crize", fapt pentru care se apelează la Centrala iehovistă mondială să trimită emisari ca să cerceteze și să stabilească măsuri, spre a se evita „o nouă sciziune" a grupării iehoviste;

— intențiile Centralei de a se interveni pe lîngă guvernul român, în vederea legalizării ori tolerării sectei, apreciind că „membrii săi" s-ar situa pe o poziție neutră, ceea ce nu ar reprezenta un pericol față de orînduirea socialistă. În acest scop, în documente se aduce ca argument situația juridică a sectei existente în Polonia, R. S. F. Iugoslavia și Cehoslovacia, unde activitatea acesteia este recunoscută de către stat, ca și în R. P. Ungară, țară care o tolerează.

Totodată, conducerea pe țară a sectei a elaborat instrucțiuni, potrivit cărora organizarea adunărilor trebuie să se facă în locuri sigure, să fie atrase la acțiunile de multiplicare, depozitare și difuzare a literaturii iehoviste persoane necunoscute că fac parte din sectă, de regulă oameni ce nu sînt în atenția organelor de securitate și miliție, să nu se divulge în nici o împrejurare numele conducătorilor iehoviști și sursa de obținere a materialelor de studiu și îndoctrinare.

Urmărindu-se intensificarea și dezvoltarea activității clandestine iehoviste, în ultima perioadă de timp, conducerea sectei a luat măsura dotării unor districte cu autoturisme înmatriculate și folosite de către anumiți membri ai sectei, de regulă cei care desfășoară acțiuni de circuit sau transportă literatură ori alte materiale.

Atrage atenția faptul că, în afara canalelor de legătură care continuă să funcționeze, emisarii trimiși în țara noastră dețin un rol important în activitatea sectei. În acest sens ei realizează contacte secrete cu membrii din conducere, primesc rapoarte de activitate de la aceștia, dau instrucțiuni vizînd noul sistem de lucru, numesc sau demit pe conducători, respectînd cu strictețe principiul acțiunii clandestine.

Ca urmare, avîndu-se în vedere că structura organizatorică a sectei se reface relativ repede și că funcțiile de conducere se repartizează elementelor care nu sînt suficient de bine cunoscute de către organele noastre, în conformitate cu prevederile Programului de măsuri al Departamentului securității sta-

tului în problema culte-secte, se impune ca securitățile județene și a municipiului București să-și intensifice eforturile pentru a realiza supravegherea și urmărirea informativă asupra elementelor cu preocupări de natură ostilă din cadrul grupării „Martorii lui Jehova", orientîndu-și activitatea spre:

— *Instruirea și dirijarea rețelei informative folosite în problemă, pentru cunoașterea aspectelor majore care interesează organele de securitate, cu scopul de a le preveni în timp util, precum și completarea acesteia prin recrutări de persoane capabile să pătrundă în clandestinitatea acțiunilor iehoviștilor cu rol de conducere.*

— *Descoperirea și neutralizarea tuturor căilor clandestine prin care se introduc în țară mijloace de multiplicat materiale și literatură de propagandă iehovistă și ostilă, precum și a emisarilor și altor cetățeni străini semnalați cu astfel de preocupări.*

— *Obținerea de informații și date compromițătoare, care să fie folosite în acțiunea de demascare publică a elementelor dușmănoase din cadrul grupării iehoviste și de creare a unui climat de respingere și de izolare a acestora în rîndul credincioșilor.*

— *Cunoașterea reacției față de măsurile întreprinse pînă în prezent împotriva iehoviștilor depistați că desfășoară activități dușmănoase, a modului în care se preconizează să acționeze în viitor, a noii structuri organizatorice și a numelor celor ce o încadrează.*

— *Continuarea acțiunilor de derută, crearea de suspiciuni și disensiuni în rîndul elementelor de vîrf ale sectei, pentru a se realiza dezmembrarea sectei și, în final, neutralizarea activității ostile pe care o desfășoară.*

Capitolul III

Gruparea disidentă „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche". Măsuri informativ-operative ale organelor de securitate pentru cunoașterea, prevenirea și neutralizarea acțiunilor acestei grupări

În contextul recrudescenței activității dușmănoase desfășurate împotriva R. S. România, organizațiile, cercurile și grupările religioase reacționare, precum și oficinele de propagandă anticomunistă din străinătate acționează mai intens pentru antrenarea unor elemente din cadrul cultelor și sectelor religioase la acțiuni ostile, fiind evidente încercările de a folosi religia drept pretext pentru amestec în treburile interne ale statului nostru.

Ca urmare a acțiunilor de instigare desfășurate de diferite organizații religioase reacționare din străinătate, are loc o activizare a elementelor fanatice din rîndul cultelor și sectelor din țara noastră, ca și o recrudescență a acțiunilor cu caracter mistic ori a celor de natură să lezeze politica statului în acest domeniu.

Sînt tot mai frecvente cazurile cînd emisari ai unor organizații reacționare din străinătate, pe timpul vizitei în țara noastră, au preocupări de a crea disidențe în cadrul cultelor legale, îndeosebi neoprotestante, în scopul de a genera acțiuni anarhice și a culege date care să fie folosite în acțiunile de denigrare a realităților românești.

Un exemplu elocvent, în acest sens, îl constituie modul cum au acționat emisarii organizației reacționare „Solia pentru timpul prezent" din R. F. Germania pentru înființarea unei grupări sectante ilegale intitulate „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche", cunoscută și sub denumirile de „Roua dimineții", „Roua cerului" și „Mica rămășiță".

Organizația „Solia pentru timpul prezent". Doctrina și modul de acțiune pentru răspîndirea concepțiilor antisociale.

În anul 1956, pastorul adventist Breasmad Robert din Australia a inițiat o mișcare disidentă în cadrul bisericii adventiste, a cărei doctrină, după un timp, a abandonat-o. Ulterior, mișcarea disidentă a fost preluată și continuată de pastorul Wright, iar mai tîrziu de elevul acestuia, Mayer Wolfgang din R. F. Germania, care, trăind 7 ani în Australia, a urmat cursurile unui seminar „Adventist de ziua a șaptea" (A.Z.S.) și a devenit pastor.

Întors în R. F. Germania, Mayer Wolfgang, răstălmăcind doctrina și principiile credinței adventiștilor de ziua a șaptea, a pus bazele mișcării disidente intitulate „Solia pentru timpul prezent". Aceasta, nefiind recunoscută ca biserică legală, a fost înregistrată ca societate de binefacere, întrucît recunoașterea ca persoană juridică ar fi însemnat apostazia (abaterea de la doctrina bisericii advente).

În esență, la baza doctrinei acestei organizații se află principiul potrivit căruia biserica „Adventiști de ziua a șaptea" nu a rămas fidelă vechilor dogme stabilite de biblie și mărturiile profetice, în general, abătîndu-se de la simplitatea credinței. Apostazia este argumentată prin nerespectarea conștientă a decalogului (cele zece porunci) și interpretarea greșită a unor principii de credință ale fostei profete Elena G. White [1].

Conducătorii organizației obțin venituri din comercializarea produselor vegetale specifice dietei adventiștilor, donații și trafic de cărți religioase, tipărite la tipografia pe care o dețin în Heppenheim — Tonderbach din R. F. Germania.

Începînd din anul 1970, Mayer Wolfgang a venit frecvent în țară, ca turist, și a vizitat diferite comunități adventiste, în special din Transilvania, formate din credincioși de naționalitate germană, în rîndul cărora a încercat să prolifereze doctrina organizației „Solia pentru timpul prezent". Fiindu-i respinse concepțiile în astfel de medii, el a continuat să caute elemente recalcitrante, cu preocupări disidente, care au fost

[1] Elena G. White, născută Harmon, a trăit în S.U.A. (New England — Gorham, Maine), în perioada 1827—1915, fiind considerată de biserica A.Z.S. ca profetă a ei. A scris și publicat aproximativ 50 volume și nenumărate articole în diverse reviste care conțin o gamă variată de preocupări : viață religioasă, dietă, hrană, sănătate ș.a. Scrierile ei, alături de biblie, sînt considerate baza doctrinei și a organizării bisericii A.Z.S. N-a ocupat posturi de conducere în biserica A.Z.S

excluse din cultul „Adventiști de ziua a șaptea" pentru abateri de la respectarea preceptelor și comportare imorală.

În perioada racolării de prozeliți, emisarul Mayer Wolfgang a intrat în contact cu „Keler Karol", cunoscător al limbii germane, și „Simon Alexandru", fost ofițer în Ministerul Apărării Naționale, condamnat pentru uneltire contra ordinii sociale — ambii din Dumbrăveni, județul Sibiu, cunoscuți ca adepți ai sectei ilegale „Adventiști-reformiști". Deosebit de fanatici și activi, „Keler Karol" și „Simon Alexandru", caracterizați de instabilitate în concepțiile religioase și preocupări disidente, motiv pentru care se aflau în contradicție chiar cu conducătorii sectei ilegale „Adventiști-reformiști", au aderat la principiile dogmatice ale „Soliei pentru timpul prezent", expuse de Mayer Wolfgang, declarîndu-se de acord cu ele.

Aceștia l-au sprijinit pe emisar să racoleze și alți credincioși, între care numiții : „Alexa George", din Ploiești, exclus din cultul legal A.Z.S. pentru abateri repetate de la doctrină, cu antecedente politice și penale ; „Pastoru Gheorghe", din București, adventist-reformist, fost condamnat pentru uneltire ; „Militaru Gheorghe", din Piatra Neamț, fost pastor A.Z.S., pensionar, exclus din cult pentru idei și activitate disidentă, și „Gregor Miklos", din Filia, județul Covasna, adventist-reformist, fost condamnat pentru omor. Dovedindu-se elemente fanatice și deosebit de active, sus-numiții s-au declarat de acord cu principiile „noii dogme" propagate de emisar și au trecut la acțiuni pentru proliferarea acestora.

Cu ocazia vizitelor repetate în țară, emisarul Mayer Wolfgang, împreună cu „Keler Karol" și „Simon Alexandru", au ținut adunări clandestine în Brașov la „Pavel Ștefan", în Sighișoara la „Tircus Mircea" și în satul Stejeriș-Agnita, județul Sibiu, la adventistul-reformist „Burda Gheorghe". La adunările clandestine au fost invitate persoane aparținînd sectei ilegale „Adventiști-reformiști" și cultului legal A.Z.S., cunoscute cu idei și practici disidente, în fața cărora emisarul a pledat, în limba germană, despre necesitatea înfăptuirii unei reforme în biserica adventă pe baza noilor principii. Pentru cei prezenți, perorațiile emisarului erau traduse în limba română de „Keler Karol" și tînărul „Holzman Heinrich" din Stejeriș.

În fapt, prin aceste activități clandestine s-a trecut la inițierea organizării, și în țara noastră, a unei mișcări disidente similare „Soliei pentru timpul prezent" din R. F. Germania, prin racolarea de persoane din rîndul adventiștilor-reformiști

și al foștilor membri ai cultului legal A.Z.S., excluși pentru abateri de la doctrină sau alte motive.

Cu ocazia vizitării comunităților A.Z.S. din Sighișoara și din localitățile Dupșa, Noul Săsesc și Stejeriș, județul Sibiu, Mayer Wolfgang se considera „chemat" al lui Dumnezeu să facă o reformă în Biserica A.Z.S. apostaziată.

În octombrie 1977, emisarul Mayer Wolfgang, împreună cu Gary Davis Allen, originar din S.U.A. și stabilit în R. F. Germania, la intrarea în țară cu autoturismul, au încercat să introducă clandestin însemnate cantități de materiale de propagandă, în al căror conținut erau proliferate principiile antisociale, nocive ale organizației „Solia pentru timpul prezent". Fiind depistați la P.C.T.F., asupra materialelor s-a aplicat sigiliul vamal, iar străinilor li s-a permis intrarea în țară, cu obligația ca la ieșire să prezinte organelor vamale sigiliul intact.

Fiind anchetat pentru violarea sigiliului vamal și predarea materialelor lui „Tircus Mircea" din Sighișoara, a rezultat activitatea clandestină, antisocială desfășurată de emisarul Mayer Wolfgang, căruia i s-a întrerupt dreptul de ședere în țară, iar ulterior a fost trecut pe lista persoanelor indezirabile pentru R. S. România.

Formarea grupării sectante disidente „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche" în țara noastră. Concepțiile ostile, antisociale, nocive colportate și măsurile întreprinse pentru neutralizarea acesteia.

Deși despre activitatea clandestină desfășurată de emisarii străini au fost sensibilizate securitățile județene interesate, totuși s-a scăpat din vedere urmărirea calificată a activității legăturilor racolate în țară, situație care a generat necunoașterea și imposibilitatea intervenției cu măsuri specifice și oportune pentru prevenirea înființării unei grupări cu concepții similare organizației „Solia pentru timpul prezent" din R. F. Germania.

După decesul lui Mayer Wolfgang în 1978, alți emisari ai organizației „Solia pentru timpul prezent" au venit în țară și au continuat legăturile secrete cu elementele fanatice amintite, incitîndu-le și participînd direct la activitatea de înființare a unei grupări similare care să aibă la bază concepțiile lor disidente.

Emisarii Dura Andreas Siegfried și Glaser Hans, primul în vîrstă de 26 ani, iar al doilea de 29 ani, ambii din R. F. Germania, începînd cu toamna anului 1978 au venit de mai multe ori în țară și, însoțiți de „Keler Karol" și „Holzman Heinrich", folosiți ca traducători, „Simon Alexandru", „Militaru Gheorghe", „Păstoru Gheorghe", s-au deplasat în diferite localități din țară, unde au ținut adunări secrete în care străinii au prezentat preceptele organizației lor, incitînd la activitate disidentă. În același timp, în rîndul participanților la adunările respective, au răspîndit și literatură de propagandă, introdusă clandestin în țară.

S-a stabilit că emisarii nu au mai folosit autoturisme în călătoriile lor prin țară, pentru „a se sustrage atenției autorităților", așa cum au afirmat față de „Holzman Heinrich", reușind să organizeze adunări secrete cu participarea a 20—40 persoane, după cum urmează :

— în județul Sibiu, la Dumbrăveni, în locuințele lui „Keler Karol" și „Simon Alexandru", și în satul Stejeriș, la domiciliul adventistului-reformist „Burda Gheorghe", la fiecare sejur în țară al emisarilor. În majoritatea cazurilor, străinii au rămas pe timpul nopții la aceste persoane ;

— în septembrie 1978, în comuna Șiclău, județul Arad, la „Moțiu Simion", și în Arad, la „Bucătaru Ioan", iar în Tg. Mureș la „Teba Gyorgy", toți adventiști-reformiști ;

— în martie 1979, timp de două zile, la Piatra Neamț, s-au ținut adunări secrete, la domiciliile lui „Militaru Gheorghe", „Bostan Ioan" și „Iorgu Elena", cu participarea adventiștilor-reformiști din zonă și a celor peste 30 de persoane excluse din cultul legal A.Z.S. ;

— în noiembrie 1979, Dura Andreas a mers la București, însoțit de „Holzman Heinrich", unde l-au contactat în scop de atragere pe „Badea Nicolae", elev la Seminarul A.Z.S., în prezent exmatriculat pentru abateri de la disciplină și încălcarea preceptelor cultului. Apoi, s-au deplasat la Gura Sada, la adventistul „Scurtu Cornel", zugrav, și în Cîmpuri de Sus, la „Scurtu Constantin", ambele localități din județul Hunedoara, unde străinii au fost găzduiți și au ținut — timp de două zile — adunări clandestine.

Pe lîngă activitatea de prozelitism, emisarii Dura Andreas și Glaser Hans au introdus ilegal în țară și literatură specifică de prezentare a principiilor dogmatice ale organizației „Solia pentru timpul prezent" din R. F. Germania.

În această perioadă, după cum s-a stabilit ulterior, au intervenit unele divergențe de concepție dogmatică între „Keler Karol" și „Simon Alexandru", generate și de pretențiile exce-

sive ale emisarilor de a obține subordonarea totală față de organizația „Solia pentru timpul prezent“ din R. F. Germania, care au avut ca rezultat scindarea aderenților din țară în două grupări distincte :

1. „Keler Karol“, împreună cu „Burda Gheorghe“, „Holzman Heinrich“ și alte 5 elemente din satul Stejeriș-Agnita, județul Sibiu, au rămas fideli principiilor dogmatice ale organizației „Solia pentru timpul prezent“ și au continuat legăturile cu emisarii acesteia.

În urma anchetării informative a numiților „Keler Karol“, „Burda Gheorghe“, „Holzman Heinrich“ și a celorlalți adepți din Stejeriș, a fost documentată activitatea emisarilor străini și a legăturilor de pe raza acestui județ, care au fost avertizate.

2. „Simon Alexandru“, împreună cu „Militaru Gheorghe“ și „Păstoru Gheorghe“, refuzînd tutela excesivă a conducătorilor „Soliei pentru timpul prezent“, au preluat acțiunea pe cont propriu, izolîndu-se de „Keler Karol“ și adepții săi.

Concret, „Simon Alexandru“ a acționat pentru a obține rolul primordial de conducător unic al celor ce voiau să-l urmeze și să adere la concepțiile disidente. Față de legăturile apropiate, a motivat ruperea relațiilor cu emisarii „Soliei pentru timpul prezent“ prin faptul că aceștia „poartă barbă, plete și sînt îmbrăcați extravagant“, motiv pentru care pot fi depistați de autorități, fapt ce le-ar crea și lor neplăceri. Totodată, a motivat că cei doi emisari sînt tineri și nu se poate pune bază pe ei.

În continuare, „Simon Alexandru“ a desfășurat activitate intensă de prozelitism în rîndul unui număr mare de persoane pentru crearea unei grupări religioase pe scheletul preceptelor adventiste. Persoanele racolate provin din rîndul sectei ilegale „Adventiști-reformiști“ și al foștilor membri ai cultului legal A.Z.S., excluși pentru activitate disidentă, dovedindu-se a fi deosebit de fanatici și activi în realizarea unei noi reforme în religia adventă.

Ajungînd la circa 100 elemente aderente la concepțiile lor, „Simon Alexandru“, „Militaru Gheorghe“, „Păstoru Gheorghe“, principalii inițiatori ai grupării, au trecut la activitate deschisă pentru racolarea de noi membri în rîndul sectanților din țară, prin deplasări repetate în astfel de medii, expunînd cu acest prilej, în prezența a 30—50 persoane, doctrina lor.

În esență, proliferînd doctrina, stigmatizau faptul că secta ilegală „Adventiști-reformiști“ și cultul legal A.Z.S. (cele două „organizații-biserici“ cum sînt denumite de ei) nu au rămas

fidele vechilor dogme stipulate de biblie și mărturiile profetice, abătîndu-se, în general, de la simplitatea credinței. Totodată, demonstrau că această stare apostaziată a bisericilor advente, ca moment în istoria lor, este favorabilă „apariției de noi profeți prin care Sfîntul Duh va vorbi, trezindu-i pe păcătoși la realitate, arătîndu-le calea de urmat“.

La 28 octombrie 1979, la Dumbrăveni, județul Sibiu, în locuința lui „Simon Alexandru“, în prezența a 70—80 persoane, împreună cu „Militaru Gheorghe“ și „Alexe Gheorghe“, el a expus în detaliu apostazia celor două biserici advente, invocînd necesitatea înființării unei „organizații“ noi, pe care au intitulat-o „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche“, zisă și „Roua dimineții“, „Roua cerului“ sau „Mica rămășiță“, așa cum s-a mai arătat.

Membrii acestei „organizații“ își exteriorizează unele concepții ostile, antisociale și nocive, ce pot fi rezumate, în principal, la următoarele :

— conducătorii cultului legal A.Z.S., considerați vînduți satanei (statului), împing pe credincioși la activități politice, social-culturale, fiind etichetați ca principali „trădători“ ai credinței ;

— nu admit amestecul statului în treburile bisericii sub nici un motiv, susținînd necesitatea ca aceasta să fie independentă, iar orice lege, emanație a puterii de stat, trebuie să „pălească“ în fața legilor divine ;

— condamnă și interzic cu desăvîrșire participarea credincioșilor la activități social-culturale, apreciază îmbrăcămintea luxoasă (podoabe, blănuri etc.) ca port decadent, iar aparatele de radio, televizoarele, magnetofoanele, casetofoanele — creații ale satanei ;

— propagă iminența „sfîrșitului lumii“, care ar fi foarte apropiat, fiecare credincios impunîndu-se să fie „pregătit“ pentru a-l întîmpina ;

— nu admit rabat în ceea ce privește respectarea zilei de sîmbătă (Sabatul), opunîndu-se cu desăvîrșire frecventării orelor de școală de către copii și desfășurării activității productive în această zi de către credincioșii aflați în cîmpul muncii ;

— respectă cu sfințenie regimul alimentar vegetarian și reforma sanitară, conform cu concepția lor, refuzînd asistența medicală calificată ;

— refuză satisfacerea serviciului militar și să pună mîna pe armă în apărarea statului („satanei“) ;

— întreţin un fanatism religios împins in extremis prin exacerbarea preceptelor menţionate de către majoritatea credincioşilor.

Pentru a întări şi mai mult existenţa apostaziei bisericilor advente — moment favorabil apariţiei de profeţi — în adunarea de la Dumbrăveni din 28 octombrie 1979, „Simon Alexandru“, „Militaru Gheorghe“ şi „Alexe Gheorghe“ au prezentat în faţa asistenţei pe „Iorgu Elena“ („Nuţi“) din Piatra Neamţ, ca „profetă“, pretinzînd că are unele vise, inspiraţii şi vedenii profetice, care — după afirmaţiile lor — s-au verificat în totalitate cu biblia şi mărturiile profetei E. G. White.

Profitînd de naivitatea, credulitatea, slaba pregătire culturală şi fanatismul religios exacerbat ale lui „Iorgu Elena“, „Simon Alexandru“ şi „Militaru Gheorghe“ au hotărît şi au determinat-o pe aceasta să se deplaseze, împreună cu ei şi alţi credincioşi, în diferite localităţi din ţară, pentru a le prezenta „fraţilor“ atît descoperirile „profetei“, cît şi preceptele noii organizaţii „Adventişti de ziua a şaptea rămaşi pe bază veche“, îndemnîndu-i să adere la ele.

În acest scop, s-au deplasat în localităţile : Bucov — Prahova, Bucureşti, Constanţa, Piatra Neamţ (de mai multe ori), Budăi — Iaşi, Braşov, Tg. Mureş, Dumbrăveni — Sibiu (de mai multe ori), Timişoara, Pesac, Iecea Mare, Lugoj, Făget şi Satu-Mare, judeţul Timiş. Majoritatea credincioşilor au primit cu rezervă „descoperirile profetei“, unii s-au împotrivit, considerîndu-l un caz de spiritism şi escrocherie, iar alţii au dat crezare celor prezentate, manifestîndu-şi adeziunea la noua grupare. Printre aceştia din urmă, „Sică Constantin“ („Costel“), din Feteşti, judeţul Ialomiţa, cu domiciliul flotant în Bucureşti, absolvent al Facultăţii de filologie, fără ocupaţie, care nu s-a prezentat la post, alături de iniţiatori, a devenit mai tîrziu „ideologul“ de bază al grupării.

La propunerea lui „Simon Alexandru“, toţi membrii aderenţi la grupare au hotărît să pună în comun mijloacele băneşti de care dispuneau pentru rezolvarea problemei costului transportului prin ţară, hranei, îmbrăcămintii şi altor necesităţi impuse de activitatea lor. Întrucît majoritatea membrilor grupării dispuneau de sume modeste, „Simon Alexandru“ a promis că va folosi în acest scop suma de 80 000 lei, de care dispunea, precum şi banii ce sconta să-i realizeze din vînzarea a 21 bidoane mari cu miere de albine, recoltată de la cei 50 stupi ai săi. Ulterior, cu ocazia prinderii în flagrant într-o

adunare clandestină la Piatra Neamţ, în ianuarie 1980, asupra lui „Simon Alexandru“ s-a găsit suma de 27 000 lei.

Totodată, s-a stabilit că mulţi adepţi şi simpatizanţi ai grupării ofereau, în afară de găzduire, îmbrăcăminte şi alimente, diferite sume de bani, drept contribuţie pentru „lucrare şi profetă“. Spre exemplu, fostul grof „Teba Gyorgy“, adventist-reformist din Tg. Mureş, a dat lui „Simon Alexandru“ suma de 1 500 lei, iar „Trandafir Ion“, presbiter adventist-reformist din Satu-Mare, judeţul Timiş, 2 000 lei.

La 24 decembrie 1979, Inspectoratul judeţean Neamţ a avertizat pe „Militaru Gheorghe“ şi „Iorgu Elena“ („profeta“), pentru faptul că, prin activitatea lor clandestină, anarhică, încalcă dispoziţiile legale şi sînt pasibili de a suporta rigorile legilor statului nostru. Dar aceştia nu au renunţat la activitatea lor, continuînd deplasările prin ţară în scopul menţionat.

În consecinţă, la 21 ianuarie 1980, sub acoperirea organelor de miliţie din Inspectoratul judeţean Neamţ al Ministerului de Interne, s-a trecut la contracararea activităţii antisociale şi nocive a persoanelor care s-au constituit în gruparea anarhică sub acoperire religioasă, în urma instigării lor de către emisarii organizaţiei reacţionare „Solia pentru timpul prezent“ din R. F. Germania.

Cu ocazia surprinderii în flagrant, la domiciliul soţilor „Iorgu Ion“ şi „Elena“ din Piatra Neamţ, a unui număr de 14 persoane în adunare clandestină, din primele cercetări efectuate, a rezultat că activitatea membrilor grupării întrunea elementele constitutive ale contravenţiilor incriminate de art. 1, lit. a şi d din Decretul nr. 153/1970. Prin aplicarea acestor prevederi legale, 5 persoane au fost amendate contravenţional cu cîte 1 000 lei, iar alte 8 au fost trimise în justiţie, judecate prin procedura de urgenţă şi condamnate la închisoare contravenţională, între 3—6 luni, printre care : „Simon Alexandru“ şi soţia „Doina“, „Militaru Gheorghe“, „Iorgu Elena“, „Badea Nicolae“, „Sică Constantin“, iniţiatori fanatici şi deosebit de activi în formarea grupării disidente.

Folosindu-se prilejul reţinerii celor în cauză şi în perioada imediat următoare judecării, s-a trecut la anchetarea lor informativ-operativă în arestul miliţiei din Piatra Neamţ, pentru clarificarea cauzelor şi modalităţilor constituirii grupării, elementelor de structură organizatorică, acţiunilor clandestine, ostile, anarhice ale iniţiatorilor şi stabilirea celor care i-au dirijat din umbră.

Aspectele de interes operativ rezultate în cadrul acțiunilor de securitate sînt redate în prezentul capitol și relevă evoluția formării grupării disidente clandestine „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche", la noi în țară, prin participarea directă a emisarilor organizației „Solia pentru timpul prezent" din R. F. Germania.

Datele și informațiile obținute de către organele de securitate privind comportarea și manifestările elementelor cu rol de conducere ale grupării, în perioada executării pedepselor, evidențiază faptul că nici în penitenciar nu au renunțat la concepțiile lor antisociale. Refuzau să se supună normelor regimului detenției, motivînd că acestea contravin convingerilor lor religioase. Pretindeau că execută pedepse în numele credinței ce au îmbrățișat-o, pentru care suferă și vor deveni „martiri". Refuzau să se încadreze în program în zilele de vineri și sîmbătă și nu respectau regulamentul de ordine interioară, cu toate că au fost pedepsiți disciplinar. De asemenea, încercau să racoleze la concepțiile lor religioase pe alți deținuți și deținute.

Cu ocazia eliberării din detenție, în iulie 1980, conducătorii grupării au afirmat că nu vor renunța la activitatea sectantă disidentă și la ideile lor antisociale, nocive.

Ulterior însă, „Simon Alexandru", „Militaru Gheorghe", „Iorgu Elena" și „Sică Constantin" au refuzat să continue legăturile cu emisarii Dura Andreas și Glaser Hans din R. F. Germania, deși aceștia au venit în R. S. România. După o scurtă perioadă de espectativă, și-au reluat activitatea clandestină, continuînd să prezinte în adunări secrete, în fața diferiților sectanți disidenți fanatici, „visele și inspirațiile profetice" ce le avea „Iorgu Elena" („profeta Nuți"), să susțină necesitatea reluării activității grupării „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche" și să racoleze noi aderenți.

S-a stabilit că pînă în luna iunie 1981 s-au ținut adunări clandestine, de mai multe ori, cu participarea a 50—80 persoane, în localitățile : Piatra Neamț, Șaru Dornei — județul Suceava, Tg. Mureș, Dumbrăveni — județul Sibiu, Buzău, Făget și Lugoj — județul Timiș și Sighetul Marmației — județul Maramureș, unde au fost proliferate ideile și concepțiile de natură antisocială, nocivă ale grupării.

Începînd cu luna martie 1981, „Simon Alexandru" a determinat principalele elemente aderente la grupare să-și părăsească locurile de muncă, domiciliile și familiile spre a se putea sustrage atenției și controlului organelor de stat. Spre exemplu, în perioada 12 martie — 18 iunie 1981, „Simon Alexandru",

„împreună cu „Iorgu Elena" și cei doi copii minori ai acesteia au fost găzduiți ilegal de unii membri fanatici ai grupării din localitățile Buzău, Tg. Mureș și Piatra Neamț. Mulți aderenți la grupare, din țară, au vizitat pe „profetă" și „mentorul" său în locurile unde erau găzduiți, au ținut adunări secrete, dar prezența acestora și activitățile clandestine desfășurate nu au fost cunoscute la timp de organele noastre. Cu acest prilej, majoritatea aderenților ofereau, în secret, lui „Simon Alexandru", sume de bani între 1 000 și 5 000 lei, drept „ofrandă pentru lucrarea Domnului".

Tot în această perioadă, pretinșii ideologi ai grupării, „Simon Alexandru", „Militaru Gheorghe" și „Sică Constantin", prin „profețiile" făcute de „Iorgu Elena", au trecut la realizarea așa-ziselor căsătorii spirituale (divine) între aderenți.

După concepțiile răspîndite de aceștia, „căsătoria spirituală" era definită ca fiind „procedeul pentru desăvîrșirea de caracter prin a trăi în comun, bărbat și femeie, cum ar fi trăit Adam și Eva, dacă n-ar fi căzut în păcat".

Cu ocazia anunțării „căsătoriei lor spirituale", „Simon Alexandru" și „Iorgu Elena" s-au autointitulat față de adepți „un al doilea Adam și o a doua Evă, binecuvîntați de Dumnezeu pe pămînt printr-o căsătorie model".

Ignorînd normele de conviețuire socială din țara noastră, au fost declarați „căsătoriți spiritual" : „Simon Alexandru" cu „Iorgu Elena", ambii căsătoriți legitim cu alte persoane, avînd și copii ; „Sică Constantin" cu „Simon Doina" ; „Sebe Maricel", de 24 ani, cu „Simon Maria", de 13 ani, elevă ; „Pîrvulescu Fănică" cu „Ladislau Maria" și alții.

Prin „profețiile" lui „Iorgu Elena", conducătorii grupării au nominalizat elementele aderente la aceasta, „considerate verificate de puterea divină", care au fost convocate, spre sfîrșitul lunii iunie 1981, să fie prezente pentru o perioadă nedeterminată la un „curs-studiu", în scopul „desăvîrșirii caracterelor", pe raza comunei Șaru Dornei, județul Suceava, la o locuință izolată, situată pe muntele „Sărișor", proprietatea numitei „Potra Elena". Evident, gazda era aderentă la grupare. Ca urmare, s-au adunat 51 persoane (21 bărbați, 23 femei și 7 copii) din 15 județe ale țării. Acestea și-au părăsit familiile și locurile de muncă, iar copiii activitățile școlare, trăind în colectivitate, după concepțiile și preceptele declarate ale grupării, supunîndu-se orbește acestora.

Pe lîngă aşa-zisa desăvîrşire a caracterelor, în cele peste două luni, asupra celor prezenţi, conducătorii grupării au urmărit în mod sistematic ca, pe fondul propagării „iminenţei sfîrşitului lumii", să-şi pregătească „cadrele" necesare care, după primirea „binecuvîntării divine prin profetă", trebuiau să pornească, individual, prin ţară pentru a realiza „deşteptarea" membrilor bisericilor advente, spre a întîmpina purificaţi „sfîrşitul lumii", prevăzut de ei ca fiind la 1 februarie 1982.

S-a stabilit că pînă la data de 14 septembrie 1981, cînd un cetăţean al comunei Şaru Dornei a sesizat prezenţa membrilor grupării în locuinţa izolată şi a anunţat organele locale, aceştia au avut un comportament impus cu stricteţe de „Simon Alexandru", pentru a nu fi observaţi în timpul zilei de către localnici, aprovizionarea cu cele necesare traiului fiind făcută de către gazdă.

Deşi timp de 4 zile, împreună cu organele locale ale puterii de stat s-a încercat lămurirea, determinarea şi, în ultimă instanţă, somarea membrilor grupării să părăsească locuinţa ocupată şi să meargă la domiciliile lor, totuşi aceştia, la îndemnul lui „Simon Alexandru", pe care-l ascultau orbeşte, au refuzat categoric.

Totodată, „Simon Alexandru" a refuzat să i se acorde îngrijirile medicale tatălui său, în vîrstă de 84 ani, aflat în stare gravă, datorită afecţiunii de tromboflebită, precum şi tratarea copiilor minori, care se resimţeau în urma traiului în comun, a subnutriţiei şi condiţiilor igienico-sanitare precare.

Faţă de această situaţie, în ziua de 17 septembrie 1981, organele de miliţie şi procuratură, cu sprijinul organelor locale şi al unei grupe a gărzilor patriotice, au trecut la destrămarea grupării, întreprinzîndu-se, totodată, următoarele măsuri de neutralizare :

— conducerea unui număr de 23 persoane, din care 15 bărbaţi şi 8 femei, la Judecătoria din Cîmpulung-Moldovenesc şi trimiterea în judecată pentru încălcarea art. 1 din Decretul nr. 153/1970. Au fost condamnate 16 persoane la cîte 6 luni, 6 la cîte 5 luni şi una la 4 luni închisoare contravenţională, printre acestea aflîndu-se conducătorii grupării şi cei mai fanatici şi activi dintre aderenţi, care nu aveau ocupaţie şi duceau viaţă parazitară ;

— trimiterea celorlalte persoane, în care se includeau şi 7 copii, la locurile de domiciliu, iar 2 copii şi un bătrîn care necesitau îngrijiri medicale au fost internaţi în spital. Şase dintre ele au fost sancţionate cu amenzi contravenţionale, tot

pentru încălcarea Decretului nr. 153/1970, iar alte 15 persoane au fost avertizate ;

— însoţirea, de către delegaţi ai inspectoratelor judeţene pe raza cărora domiciliază persoanele rămase în libertate, pînă la domiciliile lor. Totodată, inspectoratele respective au desfăşurat anchete informative în fiecare caz în parte, prin luarea de declaraţii scrise despre activitatea clandestină antisocială desfăşurată în cadrul grupării, formele şi metodele folosite de conducători pentru racolarea lor ;

— identificarea altor membri aderenţi la concepţiile nocive ale grupării de către fiecare inspectorat interesat şi întreprinderea de măsuri specifice pentru cunoaşterea şi anihilarea activităţii lor ;

— solicitarea, după judecarea şi condamnarea celor 23 persoane, a inspectoratelor judeţene pe raza cărora domiciliază, să le preia în aresturile lor şi de aici să le disperseze la diferite penitenciare din ţară, pentru a nu fi grupate şi astfel să nu poată prolifera idei şi concepţii nocive ;

— desfăşurarea, de către fiecare securitate judeţeană, de anchete informative asupra celor condamnaţi, pentru a li se stabili modalităţile şi formele de activitate clandestină, precum şi legăturile cu emisari străini ;

— sensibilizarea, de către fiecare securitate judeţeană interesată, a organelor de contrainformaţii din penitenciare şi cooperarea cu aceste organe, în scopul întreprinderii măsurilor de punere în dependenţă a elementelor amintite faţă de organele noastre şi de a nu le permite să prolifereze ideile şi concepţiile de natură antisocială, nocivă.

În perioada detenţiei celor 23 elemente din grupare, în cadrul măsurilor de supraveghere informativă a celorlalţi aderenţi aflaţi în libertate, nu a rezultat ca aceştia să desfăşoare activitate clandestină disidentă şi să prolifereze concepţiile lor. Majoritatea s-au exprimat că nu se aşteptau la o măsură atît de severă din partea autorităţilor, dar au recunoscut că, prin comportarea şi faptele lor, au determinat organele de stat să le trimită în justiţie şi să le condamne.

Tot în această perioadă (septembrie 1981 — martie 1982), după anchetarea lor informativă, au fost menţinuţi periodic în contact operativ, impunîndu-li-se să nu părăsească localitatea de domiciliu fără să anunţe organul de miliţie, obligîndu-i totodată să se încadreze în muncă.

Ca urmare, un număr de 10 elemente s-au dezis de concepţiile şi activitatea grupării, iar majoritatea celorlalte au declarat că rămîn fidele preceptelor grupării „Adventişti de ziua a şaptea rămaşi pe bază veche", dar nu se vor mai angrena în activităţi clandestine de genul celor iniţiate de „Simon Alexandru" şi ceilalţi conducători ai grupării.

De asemenea, pentru compromiterea membrilor grupării, dezavuarea concepţiilor lor antisociale, nocive şi discreditarea în faţa opiniei publice din ţara noastră a membrilor cultului legal A.Z.S. şi a sectanţilor adventişti-reformişti, în presa centrală au fost publicate trei articole, iar în presa judeţeană, mai multe, prin care a fost înfierată activitatea acestora.

Analiza, sub toate aspectele, a cazului prezentat, pune în evidenţă o serie de concluzii cu privire la modul de acţiune a organelor noastre, lipsurile manifestate pe linia cunoaşterii, prevenirii şi contracarării activităţilor clandestine, ostile desfăşurate sub masca religiei, menite să ducă şi la incitarea organizaţiilor şi centrelor reacţionare din Occident, prin emisari veniţi în acest scop în ţara noastră.

Cele mai caracteristice aspecte constatate, în acest sens, sînt următoarele :

— inexistenţa reţelei informative cu posibilităţi de pătrundere în clandestinitatea activităţii elementelor disidente, în locurile şi mediile sectante frecventate de emisari şi cetăţeni străini ;

— necunoaşterea activităţii clandestine desfăşurate de principalele legături ale emisarilor străini împreună cu aceştia, deşi ele se aflau în atenţia unor organe de securitate ;

— necunoaşterea şi neprevenirea unor adunări clandestine cu participarea a circa 30—50 persoane în diferite localităţi din ţară, la domiciliile unor sectanţi aflaţi în atenţia organelor noastre, în prezenţa emisarilor străini, care au fost găzduiţi de diferiţi credincioşi la locuinţele lor, pe timpul nopţii, contrar prevederilor legale, iar din lipsă de cunoaştere nu s-au putut lua măsurile corespunzătoare ;

— necunoaşterea în timp util de către organele noastre a deplasării emisarilor prin ţară şi a activităţii clandestine desfăşurate de aceştia, spre a se interveni cu măsuri specifice preventive şi de contracarare ;

— manifestarea încă a multor carenţe în ceea ce priveşte cunoaşterea şi stăpînirea situaţiei operative din locurile şi mediile unde îşi desfăşoară activitatea elemente pretabile la acţiuni disidente cu caracter antisocial şi nociv.

Faţă de cele arătate, se impune ca fiecare inspectorat judeţean de securitate interesat să analizeze, periodic, situaţia operativă din problemă şi să intervină cu măsuri ferme pentru remedierea lipsurilor constatate.

Ultimele informaţii obţinute din supravegherea informativă a elementelor aderente la grupare atestă faptul că, datorită „inventării" şi practicării aşa-ziselor căsătorii spirituale, iniţiatorii grupării s-au compromis în masa sectanţilor, care apreciază că tocmai din aceste motive autorităţile de stat au reacţionat cu măsuri neaşteptat de dure împotriva lor.

Pe fondul acestor divergenţe şi disensiuni create, „Păstoru Gheorghe", din Bucureşti, a început să incite la reluarea activităţii pe unii membri ai grupării din Bucov — Prahova, Glodeanul Sărat — Buzău şi din Capitală, unde a ţinut adunări clandestine, criticîndu-l pe „Simon Alexandru" pentru faptul că „a distrus lucrarea datorită căsătoriilor spirituale".

Avîndu-se în vedere caracterul antisocial, nociv şi ostil al preceptelor şi activităţii grupării, coroborate cu faptul că iniţiatorul şi conducătorul acesteia este „Simon Alexandru", element duşmănos, fost condamnat pentru infracţiuni contra securităţii statului, în scopul împiedicării reluării şi anihilării acţiunilor clandestine, în perioada care urmează se impune să fie întreprinse următoarele măsuri :

— *Luarea şi menţinerea în contact operativ a persoanelor condamnate, avertizarea şi atenţionarea lor cu privire la comportamentul în viitor, interzicerea desfăşurării de activităţi religioase în afara cadrului familiei, interzicerea părăsirii localităţilor de domiciliu pentru a participa la acţiuni disidente antisociale, nocive şi încadrarea lor în muncă.*

— *Cuprinderea în supravegherea informativă cu măsuri prioritare a tuturor membrilor aderenţi la grupare şi lucrarea prin dosar de urmărire informativă a conducătorilor acesteia.*

— *Intensificarea măsurilor pentru depistarea, cunoaşterea şi neutralizarea activităţii emisarilor ori a altor cetăţeni străini care vin în ţară şi incită elementele sectante la acţiuni disidente, antisociale şi de natură ostilă.*

— *Darea în grija organelor locale ale puterii şi administraţiei de stat a celor ce domiciliază în localităţi rurale, iar în grija factorilor educaţionali şi obşteşti, a celor care lucrează în unităţi socialiste.*

— Efectuarea de controale operative inopinate, la domiciliile lor, îndeosebi în perioada Sabatului, pentru a surprinde prezența unor sectanți străini de localitate în adunări clandestine și sancționarea lor conform prevederilor legale.

— Instruirea rețelei informative pe profilul problemei culte-secte și, în special, a celei din conducerea pe țară și zonală a cultului A.Z.S. pînă la nivel de comunitate, în sensul ca să prelucreze în rîndul credincioșilor situația și activitatea antisocială a grupării „Adventiști de ziua a șaptea rămași pe bază veche“, în cadrul conferințelor de orientare, în scopul combaterii racolării de noi aderenți la concepțiile disidente și să semnaleze prezența acestora în diferite localități din țară, unde fac prozelitism.

CUPRINSUL

Redactor: lt. col. ENACHE PASCALE
Tehnoredactor: RADU STOIAN

Comanda nr. 0049001. Dat la cules: 26.01.1983
R. M. nr. 015/1983. Bun de tipar: 30.06.1983
Lucrarea conține 48 pagini.